

SALVATORE

pravidelný občasník studentského kostela

6/prosinec

A.D. 2002

„Vánoce, Vánoce, přicházejí...“

Slova někdejšího šlágru nám připomínají, že nadešla doba přípravy na nejoblíbenější svátky celého roku. Když se procházíme městem, když nás naše nohy vědomě nebo náhodou zanesou do marketů, obchodů či obchůdků, pak můžeme neomylně pozorovat, že předvánoční doba je již v plném proudu. (Jeden titulek ve včerejší MF DNES zněl: „Vánoční svátky útočí ze všech stran“.) Na žádnou jinou slavnost se lidé nepřipravují tak důkladně, jako na Vánoce - velmi často však pouze po stránce materiální a vnější. Většina lidí se na Vánoce těší. Ale zdaleka ne všichni vědí nebo tuší, co se to vlastně o Vánocích slaví. Smyslem křesťanských Vánoc je připomenout si a s vděčností oslavit příchod a narození našeho Spasitele Ježíše Krista.

Doba adventní, která této slavnosti předchází, nám má pomoci k dobré duchovní přípravě a její povaha je podle Všeobecných ustanovení o liturgickém roku dvojitá: „je to doba přípravy na oslavu Narození Páně, kdy oslavujeme první příchod syna Božího k lidem; a zároveň je to doba, v níž vedeni touto vzpomínkou směřujeme v myšlenkách k očekávání druhého Kristova příchodu na konci věků. Z těchto důvodů je doba adventní dobou oddaného a radostného očekávání.“

Je dobré, abychom si to na jejím začátku připomněli. Uprostřed každodenního shonu pravděpodobně zapomínáme, že je advent. Naši zapomnětlivost nám může pomoci zmírnit – světe div se – právě ono profánní prostředí kolem nás. Reklama, nabídky... sice chtějí nalákat na materii, ovšem duši vnímavé ač přetížené a zahlcené povinnostmi a starostmi se snad přece jen „rozsvítí“ a ona pochopí: Aha! Advent! Příprava! Příchod! Ztišení! Modlitba! Moje rodina! Mí přátelé! Setkání! Mít čas!

„Vánoce, Vánoce, přicházejí...“ At' jsou ty letošní – po dobré přípravě – šťastné, radostné a požehnané.

Váš P. Ladislav

1 Z KOSTELNÍHO KALENDÁŘE

neděle 1.12.– Studentskou mši sv. ve 20:00 doprovodí naše schola adventní klasikou (Michna, Tye, Vodňanský, Sixt z Lerchenfelsu). Po bohoslužbě výjimečně není kafe po mši, ale představí se divadelní spolek **Mamaya & Papaya** s kouskem na motivy života Marca Chagalla – **CHATELE** (režie: Berenika Dobiášová)

úterý 3.12. Studentskou mši sv. v 19:00 doprovodí naše schola adventní klasikou.

čtvrtek 5.12. 12:00 – 19:00 Velký úklid (jako každý 1.čtvrtek v měsíci). Tak jako minule s duchovní hudbou a duchovním slovem. Navíc –slosování o věcnou cenu!

od 20:00 Adorace se zpěvy z Taizé

úterky 3.,10.,17.12. po mši sv. – **Základy víry** (příprava na křest a bířmování)

neděle 8.12. 15.15 a 21.15 hod. Po odpolední i večerní mši sv. proběhne v rámci „kafe po mši“ **autogramiáda** nové knihy prof.Tomáše Halíka – „Co je bez chvění, není pevné“. Při mši sv. ve 14.00 vykonáme sbírku na bohoslovce

neděle 15.12. – po večerní studentské mši sv. se v **autorském čtení poezie** s názvem „Kde se dělí světlo“ představí Alena Scheinostová a Daniel Soukup.

středa 18.12. 19.30 Adventní benefiční koncert. Účinkují: Salvátorská schola, Orchester gymnázia Jana Nerudy, varhany: Robert Hugo, dirigují: M.Reiser, M.Mašková, T. Jajtner. Na programu jsou pastorely, adventní zpěvy, vánoční koledy. Výtěžek bude věnován na povodňové konto.

čtvrtek 19.12. 17.30 Bohoslužba pokání. Na ni naváže adorace s možností svátosti smíření a duchovního rozhovoru. K dispozici bude 6 zpovědníků.

úterý 24.12. 24.00 – Půlnoční vigilie Narození Páně (přímý přenos TV)

středa 25.12. 14.00 - Slavnost Narození Páně

neděle 29.12. - mše sv. ve 14.00 a ve 20.00

úterý 31.12. 24.00 - Půlnoční silvestrovská mše sv. v sakristii (nutno přijít do půlnoci do kostela, neb ten se zavře a venku bude jen pláč a skřípění zubů)

středa 1.1. 14.00 – Slavnost Matky Boží Panny Marie

neděle 5.1. –Po večerní mši sv. v sakristii již tradiční „kafe po mši“. Káva a čaj zajištěny, obcerstvení je již na vás. Pečme, pečte, ať pečou!

ADVENTNÍ REKOLEKCE

Pro veřejnost a kandidáty bířmování – 6.12.18:00-8.12. 15:00 (vede P.Zdeněk Králík).

Již bohužel nejsou volná místa. Upřesňující info na nástěnce v sakristii.

Setkání bířmovanců na Pernikářce – pátek 13.12. 17.00-21.00 (50,-Kč večěre)

doporučujeme

V sobotu 7.12. od 16.00 v divadelním sále v Emauzích představí prof.Tomáš Halík svou novou knihu „Co je bez chvění, není pevné“. Hudební doprovod: Milada Karez (španělská kytara). Pořádá Česká křesťanská akademie.

<http://www.nadosahruky.cz/betanie>

středa 4.12. 19.30 Filmový klub s diskusí: Z. Brynych - Pátý jezdec je strach
(Doc.PhDr. Jiří Cieslar)

středa 11.12. 19.30 Předvánoční večírek s výrobou svíček a malbou na sklo
(Majka Peterková)

pátek 13.12. 18.00 Filmový maraton – na pořadu jsou dokumenty z festivalu
Jeden svět

středa 18.12. 19.00 Adventní benefiční koncert v kostele Nejsv. Salvátora
Zveme vás do naší čajovny: po – čt 17.00 - 19.00 ceny více než mírné!

Též zveme do knihovny! (katalog našich 2000 titulů najdete na našich
www stránkách)

fejeton

Kdo rozsvěcuje naše srdce

(Tomáš Jajtner)

Už se nám konečně rozsvítilo ! Otřesně znormalizovaná silueta Pražského Hradu opět hýří barvami a naše poklesle konvenční vědomí tradice a solidnosti vstoupilo do vpravdě epochálního střetu: ne už ony banálně-politické trapnosti let minulých (zdali je katedrála sakrálním symbolem české státnosti, státním symbolem sakrálním či symbolem sakrálního státu), dnes už nás rytmicky blikající srdce nad nejstarším klášterem v Praze zve zřejmě přímo k lásky hrám šalivým.

Umělec současný přece nebude rozsvěcovat svět tak, jak chápal úkol umění ještě František Hrubín nad rakví Halasovou. Dnes rozsvěcuje své poselství dělovými ranami do našich srdcí. Když se to nedaří, rozsvěcuje infantilní legrací srdce své. Jestliže i to selhává, ukazuje nám toto své srdce v neonové verzi nekonečně zvětšené a nad námi nade všemi, aby této vznešené terapii nikdo neunikl.

Pan David jistě touží vyvolat neobyčejně ušlechtilou debatu o upadlosti a nekomunikativnosti státních symbolů. Stydí se ale pálit vlajku jako někteří jeho podobně smýšlející kolegové – to už by asi i česká hospoda navyklá zemité srandě od podlahy těžko snesla. On jen pochopil, že Pražský Hrad přece nemusí být žádným symbolem, může být stejně tak nočním klubem, pivnicí či stánkem fotbalového nacionálního obžerství. Může být čímkoli, jen několik zavilých hlupáků v podhradí to ještě neví. A protože to ještě nevědí, tak se vztekají. A jak se vztekají, tak pan David pocítuje stejnou radost jako pětileté dítě při hře na schovávanou, když ho náhodou za pikolou nikdo nenajde.

Panu Davidovi je ale šestačtyřicet a jeho dětinsky obrovské srdíčko nikoho nezajímá. Až se mu konečně rozsvítí, zjistí, že to stálo skoro moc peněz. Že několik lidí našťval, ale Pražský Hrad zůstal Pražským Hradem.

Jen páně prezidentovo pověstné srdíčko s jeho odchodem zhasne. Bohužel. Dovolil, aby se stalo kýčem v rukách inženýrů lidských duší.

Ukrajoval jsem si po malých částech dort

a lacinou lžičkou zvedal sousta do úst. Větší pamlssek jsem ještě nejedl. Kykyryký, to je dobrota, chtělo se mi kokrhat, ale byl jsem obklopen neznámými lidmi, před kterými jsem si netroufal se takto projevit. Přesto jsem si ale všiml, že ostatní, kteří také pojídají svoje dortíky, se chtějí nějak vyjádřit. Už jsem to nevydržel. Kykyrykýýý, vydralo se z mých úst tak silně, že jsem se až lekl. K mému velkému údivu však nikdo neprotestoval a naopak, kokrhání se teď ozvalo ze všech hrdel zpola naplněných pamlsky. Kykyrykýýý, řvaly už i prodavačky a všem bylo dobře. Zakousnout, ochutnat a zakokrhat. Bylo to fascinující.

Kokokodááák, ozvalo se pojednou od jednoho stolku. Všichni jsme se najednou otočili. Bylo to nevhodné a vyznělo to jako špatný vtíp. Kykyrykýýý, spustili jsme tím směrem všichni, aniž jsme se nějak domluvili. Zřejmě to pochopil a po chvíli jsme již kykyrykovali všichni jako jeden muž.

J.S.

pro veselé povahy

Svatý Otec je velice unaven a skleslý. Přistoupí k němu jeden z kardinálů a navrhuje: „Svatý Otče, proč si nezajdete do sauny, ta by vás postavila na nohy.“ Svatý Otec rozhořčeně protestuje: „No fuj, sauna, taková nemravná záležitost, jak mi něco takového vůbec můžete navrhnout!“ „Ale Svatý Otče, tam chodí spousta kardinálů, biskupů i kněží a všichni si to velice pochvalují“.

Svatý Otec se nechá přesvědčit a na druhý den se vydá do sauny. Vráti se obcerstven, v dobré náladě a téměř poskakuje po vatikánských chodbách. Ihned zavítá za oním kardinálem. „Měl jste pravdu, ta sauna je skutečně výborný lék, zítra půjdu zase.“ Kardinál se zhrozí: „Ale Svatý Otče, zítra to v žádném případě nepůjde, zítra je smíšená!“ „Smíšená říkáte?“ opáčí Svatý Otec. „No, však to těch pár minut s těmi evangeliíky vydržím, ne?“

inzerce

Věřící katolík VŠ 31/184 se zájmem o přírodu, umění a hudbu hledá dívku pro společné putování životem. Zn: 606 859 143

*A kromě toho vláčku
barvou anonymního mistra
natřeného na zeleno
nebylo nic
Ubáněl údolím
které nebylo
A my všichni
co jsme ve vláčku seděli
my všichni se drželi za ruce
a pádili světem
který nebyl
šťastní a rozesmátí*

(Ze sbírky Jiřího Staňka
Trakař veršů)